

der er en øvre grænse for, hvor mange vi i praksis kan integrere.

Så kan det godt være, statsministeren siger: Jamen vi bliver alligevel nødt til at tage 15.000, som vi gør i år, ser det ud til, selv om vi kun kan integrere 5.000 om året, så det bliver tilfredsstillende.

Men vi mener, at vi burde tage nogle færre, men det mener statsministeren måske ikke ud fra den måde, han tolker konventionerne på og sådan nogle ting, men så har vi dog en mere reel diskussion om det her. Mener statsministeren ikke, der er en øvre grænse for, hvor mange vi i praksis kan integrere? Det er det, spørgsmålet lyder på, og det er det, jeg meget vil bede statsministeren om at forholde sig til her i spørgetiden i dag.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Jeg tror ikke, vi kommer det meget nærmere.

Hr. Thulesen Dahl er jo i den situation, at hver gang det her tema drøftes, så nævner hr. Thulesen Dahl altid de negative eksempler, de dårlige eksempler.

Må jeg ikke tillade mig at nævne nogle gode eksempler? Vi har jo heldigvis mange, mange gode eksempler på, at mennesker, der kommer hertil som personligt forfulgte flygtninge og kommer inden for i vores samfund, som de skal have mulighed for, tilfører samfundet en god indsats.

Må jeg bare nævne, at der var krig i Bosnien, og de mange bosniske familier, der flygtede til Danmark, fordi de var personligt forfulgte, nu gør en stor og uegennyttig og god indsats i det danske samfund. Sådan kan jeg nævne tusindvis af mennesker, der bidrager til, at vi har et godt samfund i Danmark, og det er den linje, vi skal fortsætte.

Vi skal ikke skabe frygt ved at diskutere kunstige tal. Vi skal skabe tryghed ved at bruge os mennesker i et godt samvær og i et trygt samvær. Så skal vi også tage os af alle de problemer, der skal løses her som på andre områder. Det er det, man forventer af os. Derfor får hr. Thulesen Dahl mig ikke til at gå ind og diskutere et konkret tal, for det fører os ingen steder hen.

Det, der er afgørende, er, at vi sørger for, at de flygtninge, der kommer til Danmark og er personligt forfulgte og får asyl i Danmark, kommer ind i det danske samfund på en god måde.

Det er det, der er opgaven, og så har jeg ikke mere at tilføje til det spørgsmål.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu skal man jo lige huske på, når man nu studerer tallene – det håber jeg også, statsministeren er klar over – at langt hovedparten af de udlændinge, der får opholdstilladelse i det danske samfund hvert år, ikke er personligt forfulgte, overhovedet ikke.

Langt hovedparten af dem, der kommer, kommer i medfør af familiesammenføringsreglerne. De er kommet, fordi der er kommet andre, som er defineret som personligt forfulgte, og så får de lov til at komme herop samtidig med. Det er derfor, vi kan spørge en integrationsmedarbejder i en kommune: Jamen hver gang, kommunen får anvist én person fra Udlændingestyrelsen, som skal tage ophold i kommunen, hvor mange skal kommunen så regne med, der kommer efterfølgende? Så siger kommunen: fem, seks eller syv ekstra mennesker igennem familiesammenføringsreglerne.

De personer er jo ikke personligt forfulgte. Det er jo nogle mennesker, som vi lader indvandre til vort land. Men det er mennesker, der jo kan have nøjagtig de samme problemer med at lære sproget, med at komme i arbejde osv., som en række af dem, der i øvrigt er kommet, og som er personligt forfulgte.

Derfor bliver vi nødt til at forholde os til det her, og jeg synes virkelig ikke, at der er kommet meget ud af den snak, man har haft nede i Havnsø, hvis statsministeren ikke overhovedet vil forholde sig til det spørgsmål, der reelt er stillet her i spørgetiden i dag. Det synes jeg altså er noget pauvert, og derfor vil jeg anmode statsministeren om at gå ind i den diskussion, som vi forsøger at rejse, og så vil jeg meget gerne indgå også i en diskussion med statsministeren om integrationsbestrebelse og også de andre eksempler, statsministeren nævner i sit svar.

Peter Skaarup (DF):

Statsministeren sagde her lidt tidligere, at Dansk Folkeparti ikke altid citerede statsministeren helt korrekt. Nu vil jeg citere statsministeren helt korrekt fra et svar, statsministeren har givet her i Folketinget, S 1052.

Dér skrev statsministeren direkte som svar på, hvordan statsministeren opfatter et multietnisk samfund: »Ved et multietnisk samfund forstås jeg et delt samfund. Et samfund i Danmark, hvor det danske sprog ikke tales af alle.« Og videre: »Efter min opfattelse kan Danmark ikke karakteriseres som et sådant multietnisk samfund.«